

dringsforslaget stillet en Række Underændringsforslag fra Nr. 144 til Nr. 186. De fleste af disse gaa ud paa at indsætte i Kommissionsforslaget, sluttende sig til dets Paragraffølge, de Ændringer, som ved Lovforslaget ere gjorte i dette, for saa vidt disse ikke vedkomme Hovedspørgsmaalet om Forretningernes judicielle eller administrative Beskaffenhed, og de trænge for saa vidt ikke til nogen Begrundelse. Men der er dog nogle enkelte af dem, som ere ny og derfor her skulle kortelig omtales.

Dette gælder om Underændringsforslag Nr. 146, der i øvrigt kun gaar ud paa at forandre Mileberegningen til den ellers i Lovforslaget gennemførte Kilometerberegning.

Fremdeles om Nr. 151, som er grundet i den Betragtning, at Straf af simpelt Fængsel kan være tilstrækkelig.

Endvidere om Nr. 156, som i Henhold til Lovforslagets Affattelse er optaget for tydeligt at betegne, at Udlæg ikke kan gøres i ikke forfalden Tyende- og Arbejds løn, netop ifølge den i Paragraffen givne Hovedregel.

Endvidere Nr. 164, grundet i, at man maa anse det for urigtigt at bestemme en Tid, der ofte vil være for kort til, at Sagen kan ekspederes i den og derfor let kan blive et dødt Bogstav, og at man hellere maa sætte Fristen saaledes, at den er tilstrækkelig og kan overholdes.

Nr. 174 er begrundet i, at Lovforslagets § 1080 indeholder en almindelig Regel, som gør denne Paragraf overflødig.

Ved Nr. 177 bemærkes, at 5 Dage her synes nok.

Nr. 178 begrundes ved, at det ikke er sagt, at der er noget i Politikassen, hvorfor det findes rettest at paalægge Kommunens Kasse denne ubetydelige Udgift.

Ved Nr. 184 bemærkes, at Straf af simpelt Fængsel for Overtrædelse af Forbud synes at maatte være nok, og at Straf af Vand og Brød ikke synes at burde kunne idømmes herfor.

Ændringsforslag Nr. 186 gaar kun ud paa at omdanne den i Lovforslagets § 638 givne Regel i Overensstemmelse med Udvalgets Flertals Forslag, angaaende at Skifteretterne skulle bevare deres hidtilværende judicielle Egenskab.

I Anledning af Ændringsforslaget Nr. 234 bemærkes, at da der tales om den gældende Ret, bør dennes Terminologi formentlig helst benyttes.

Nr. 235 er en Følge af Flertallets Forslag under Nr. 143.

Mindretallets Ændringsforslag Nr. 187—191, 203, 205—208, 214, 216, 220, 224 og 229, der for største Deleu ere blot redaktionelle, ere identiske med tilsvarende Ændringsforslag af Flertallet, vedrørende det paagældende Afsnit af Kommissionsforslaget. Nr. 232 tilsigter at lempe den ved Lovforslagets § 656, sidste Stykke, Skøde- og Pantebogsbestyreren paalagte Pligt paa en for Forretningstilivet formentlig fyldestgørende Maade.

### 3die Bog.

Bestemmelsen i § 674 d medfører, at, foruden i de Sager, hvor Medvirkning af Nævninger er ufravigelig (de under a, b og c nævnte Tilfælde), skal saadan Medvirkning ogsaa som Regel finde Sted ved Forbrydelser, hvorfor der efter Loven kan idømmes Strafarbejde, medmindre den sigtede forlanger Paadømmelse uden Nævninger. Fra denne Regel gøres der kun en Undtagelse med Hensyn til Recidivister ved Formueforbrydelser, hvor det under visse Betingelser staar i Overanklagerens Magt at faa Nævningemedvirkningen udelukket. Denne Regel medfører, naar Hensyn tages til den nugældende Straffelovs Bestemmelser, at Nævningesagerne faa et langt mere udstrakt Omraade, end Grundloven har tilsigtet, og end der kan forenes med rimeligt Hensyn til, at Nævningehvervet ikke maa blive en alt for besværlig Byrde for Borgerne og til, at Udgifterne ved Straffereftsplejen ikke blive alt for meget forøgede. At Nævningesager blive betydeligt